

การศึกษาติดตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและปัจจัยที่เกี่ยวข้องของนักเรียนที่เข้าร่วม
โครงการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษ
A Follow-up Study: Academic Achievement and Related Factors
among Students who attended in the Promotion and Development Project
of Accelerated Program

พรนันท์ คุณธรณ์*, มฤษฎ์ แก้วจินดา

Phonranan Khunthon, Marid Kaewchinda

นิสิตหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กรุงเทพมหานคร 10900

Student of Master of Arts Program in Educational Psychology and Guidance, Faculty of Education,
Kasetsart University, Bangkok 10900 Thailand

*Corresponding author E-mail: phonranan@gmail.com

(Received: October 31 2021; Revised: December 21 2021; Accepted: December 29 2021)

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาติดตามผลการเรียนหลังจากการเข้าร่วมโครงการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและระดับอุดมศึกษา และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่เกี่ยวข้องต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับอุดมศึกษาของผู้เรียนที่เข้าร่วมโครงการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษ

กลุ่มเป้าหมายจำนวน 25 คน เป็นผู้เรียนที่เคยเข้าร่วมโครงการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายและสำเร็จการศึกษาระหว่างปีการศึกษา 2557-2561 คัดเลือกจากผู้ที่มีสมัครใจเข้าร่วมงานวิจัยนี้โดยเป็นศิษย์เก่าทั้งหมดจำนวน 177 คน ที่เคยร่วมโครงการฯ และสำเร็จการศึกษาในช่วงเวลาดังกล่าว เครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูล คือ แบบสอบถามปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ Spearman Rank Correlation วิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นกับตัวแปรตาม การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพจากความคิดเห็นของผู้เรียนต่อโครงการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษ

ผลการศึกษาพบว่า ผู้เรียนมีเกรดเฉลี่ยสะสมเมื่อสำเร็จการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโดยมีค่าเฉลี่ยรวมที่ 3.52 (S.D. = 0.31) และเกรดเฉลี่ยสะสมภาคเรียนสุดท้ายของระดับอุดมศึกษามีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.25 (S.D. = 0.33) แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนที่เข้าร่วมโครงการฯ สามารถพัฒนาความสามารถพิเศษในด้านคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และภาษาอังกฤษ และประสบความสำเร็จในการเรียนกับโครงการฯ และสามารถศึกษาเรียนรู้ต่อระดับอุดมศึกษาในสาขาที่ตนสนใจและสามารถปรับตัวใช้ชีวิตกับการเรียนระดับอุดมศึกษาได้ดี รวมทั้งยังมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในเกณฑ์สูง ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านต่าง ๆ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน พบว่า ปัจจัยด้านผู้เรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($\bar{X} = 2.82$, S.D. = 0.50, $r = .60$, $p = 0.001$) ผู้เรียนรับรู้ว่าคุณสมบัติด้านผู้เรียนมีผลต่อการศึกษานประสบความสำเร็จ และผู้เรียนสามารถตั้งศักยภาพในตัวเองออกมาให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับสูง

คำสำคัญ : ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, การศึกษาติดตาม, โครงการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษ

Abstract

The objectives of this research study were: 1) to follow up the academic achievement of former students who attended the Promotion and Development Project of Accelerated Program at their graduation of high school level and undergraduate level, and 2) to investigate relationships between the related factors and their learning achievement in undergraduate level among learners who participated in the program.

The participants were 25 alumni who attended in the Promotion and Development Project of Accelerated Program and graduated during the academic years of 2014 to 2018. Twenty-five participants were recruited to this study with their voluntary from 177 alumni who attended the program and graduated during those periods. The samples were selected by convenience sampling. The research instrument was a questionnaire of related factors toward academic achievement. The quantitative data analysis tools consisted of percentage, mean, standard deviation and Spearman Rank Correlation to analyze academic achievement and relationships between the related factors and their learning achievement in undergraduate level. The qualitative data of opinions of participants toward the program using content analysis method described in details.

The findings showed that the average of GPAX of high school level among participants was 3.52 (S.D. = 0.31) and the average of GPAX of last semester of their undergraduate level was 3.25 (S.D. = 0.33). This showed that the participants could improve their abilities in Mathematics, Science, and English, could have academic success in the program, and could study and adjust themselves well in undergraduate level. They also had a high level of academic achievement. Furthermore, the results showed statistically significant relationships between academic achievement and learner factors ($\bar{X} = 2.82$, S.D. = 0.50, $r = .60$, $p = 0.001$). The participants perceived that the learner's abilities affected their academic success and they could develop their potentials to present in their academic performance in a high level.

Keywords : Academic achievement, A Follow-up Study, The Promotion and Development Project of Accelerated Program

บทนำ

การศึกษาไทยปัจจุบันใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ซึ่งเน้นให้ผู้เรียนนำความรู้ที่ได้มาประกอบอาชีพตามความสามารถและความถนัดของตนเอง โดยมีความรู้ความชำนาญ เพื่อเป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพและการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) เน้นที่นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาเป็นสำคัญ เนื่องจากวัยนี้มีการเจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่เป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศ การส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนที่มีสติปัญญาเลิศ ในประเทศไทย กรมสามัญศึกษาจัดโปรแกรมการศึกษาสำหรับผู้เรียน มีโครงการส่งเสริมและพัฒนานักเรียนที่มีความสามารถพิเศษในการเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่ได้มีการดำเนินการในปี พ.ศ. 2534 มีหลายโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการ แต่ในปัจจุบันมีโรงเรียนในโครงการจำนวนน้อยลง การศึกษาเป็นรูปแบบการเรียนรู้ร่วมกันในโรงเรียนปกติทั่วไป สำหรับผู้ที่มีความสามารถพิเศษเฉพาะด้านคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และภาษาอังกฤษ โดยจัดการเรียนการสอนที่ให้ความสำคัญกับผู้เรียนในลักษณะการผสมผสานใช้วิธีเพิ่มพูนประสบการณ์ ลดระยะเวลาการเรียน และจัดให้มีเนื้อหาให้สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนมุ่งพัฒนานักเรียนตามศักยภาพ มีพื้นฐานความดี มีความพร้อมเป็นพลเมืองของสังคมในระดับสากล และมุ่งให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2561)

การจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นให้ความสำคัญกับผู้เรียน โดยพัฒนาความสามารถของผู้เรียนตามศักยภาพ เนื่องจากผู้เรียนมีความต้องการและความถนัดไม่เหมือนกัน การปรับรูปแบบการเรียนรู้ให้มีความเหมาะสม หลายสถาบันการศึกษาได้พัฒนาการเรียนการสอนในรูปแบบต่าง ๆ โดยเฉพาะรูปแบบการสอนสำหรับผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษ เนื่องจากผู้เรียนเหล่านี้มีความสามารถในการเรียนรู้และทำกิจกรรมได้เร็วและดีกว่าผู้เรียนทั่วไป การส่งเสริมและพัฒนาความสามารถผู้เรียนเหล่านี้ เช่น เน้นพัฒนาผู้ที่มีศักยภาพด้านวิทยาศาสตร์ ด้านกีฬา หรือด้านดนตรี เป็นต้น โรงเรียนจึงได้มีการส่งเสริมทางวิชาการให้ผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีศักยภาพในการพัฒนาความสามารถด้านวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และภาษาอังกฤษ ได้ศึกษาในหลักสูตรภายในระยะเวลา 2 ปี (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2561) ซึ่งการศึกษารูปแบบเร่งรัดนี้เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนที่มีความสามารถในการเรียนรู้เร็วได้จบการศึกษาในระยะเวลาสั้นกว่าหลักสูตรปกติและตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงานที่มีการแข่งขันสูง (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2560) แม้โปรแกรมประเมินสมรรถนะนักเรียนมาตรฐานสากล (Programme for International Student Assessment หรือ PISA) (OECD, 2013) พบว่า เวลาเรียนมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และส่งผลให้การเรียนรู้

มีประสิทธิภาพสูงขึ้น แต่การปรับเพิ่มลดเวลาเรียนอย่างเดียวอาจไม่เพียงพอ แต่ต้องมีหลักสูตรที่ดี ครูที่มีคุณภาพ และสภาพแวดล้อมทางการเรียนที่เหมาะสมด้วย

การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่ใช้กันในปัจจุบันเป็นการพิจารณาจากเกณฑ์คะแนนสอบหรือมาตรฐานผลงานของผู้เรียนที่ครูกำหนดไว้ เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ความสำเร็จจากกระบวนการเรียนการสอน ซึ่งเน้นการเรียนรู้ให้มีความรู้ ความเข้าใจ ความสามารถ และทักษะทางด้านวิชาการ (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2546) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากกิจกรรมการเรียนรู้ทำให้เกิดประสบการณ์เรียนรู้ทางด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย และเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบ่งออกตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้ที่แตกต่างกัน (ปราณี กองจินดา, 2549) ตามทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ McClelland ได้อธิบายว่า แรงจูงใจ

ใฝ่สัมฤทธิ์ คือ การพยายามทำงานเพื่อให้สำเร็จโดยไม่หวังให้คนอื่นยกย่อง ปรับปรุงตนเองให้ดีขึ้น มีความรับผิดชอบ และมีความทะเยอทะยาน ผู้เรียนจะประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ไม่ได้ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบด้านสติปัญญาเพียงอย่างเดียว แต่ยังมีผลมาจากปัจจัยอื่น ๆ ด้วย เช่น ทักษะต่อการเรียน รูปแบบการเรียนการสอน สภาพแวดล้อมของสถานศึกษา คุณภาพการสอนของผู้สอน เป็นต้น McClelland (1987 อ้างใน กิริติ คุวานนท์, 2560; สงวน สุทธิเลิศอรุณ, 2529) ได้นำเสนอแนวคิดคลาสสิกเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยการอธิบายถึงแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ว่าเป็นความต้องการที่เกิดขึ้นภายในตัวบุคคล ซึ่งประกอบด้วยความต้องการความสำเร็จ ความต้องการความสัมพันธ์ และความต้องการในอำนาจ ซึ่งเป็นแรงจูงใจให้บุคคลมุ่งสู่ความสำเร็จของผลงานที่ออกมา แนวคิดปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมี 3 ปัจจัยหลัก ได้แก่ 1) ด้านผู้เรียน ประกอบด้วยแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เจตคติต่อการเรียน นิสัยในการเรียน และการเรียนพิเศษ ที่เป็นส่วนทำให้ผู้เรียนแสดงออกภายในตัวเองต่อการเรียน 2) ด้านครอบครัว ประกอบด้วย สัมพันธภาพภายในครอบครัว การอบรมเลี้ยงดู ความคาดหวังของครอบครัว ที่แสดงออกทางการรับรู้ต่อความคิด ความรู้สึก และความต้องการในการวางแผนเป้าหมายทางการศึกษาของบุตรหลานให้มีการพัฒนาส่งเสริมด้านการเรียน และ 3) ด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน ประกอบด้วย ผู้บริหารโรงเรียน หลักสูตรการสอน ทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน พฤติกรรมการสอนของครู สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ที่เป็นส่วนช่วยให้ผู้เรียนสำเร็จการศึกษาจากภายนอกที่เป็นแรงผลักดันและเอื้อต่อการเรียนรู้ การแสดงพฤติกรรมเชิงบวก ความสนใจนักเรียน การรับฟังความคิดและเหตุผลให้ความช่วยเหลือถึงปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ทั้งนี้การมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงส่งผลต่อโอกาสที่ดีในการเลือกศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นตามสาขาวิชาที่ผู้เรียนมุ่งหวัง

ผู้เรียนส่วนใหญ่เมื่อสำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (สายสามัญ) แล้วมักเลือกศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ซึ่งต้องตัดสินใจเลือกสาขาที่ตนเองชอบและถนัด ผู้เรียนบางส่วนยังไม่สามารถตัดสินใจเลือกสาขาได้ เพราะขาดทักษะบางประการ เช่น การวิเคราะห์ตนเอง การวิเคราะห์อาชีพประกอบกันและองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จและความก้าวหน้าในการประกอบอาชีพ ได้แก่ ความสนใจ ผลสัมฤทธิ์ในการเรียน สถานะเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว (วัชร ทรัพย์มี, 2523) ระบบการคัดเลือกเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา ใช้คะแนน GPAX คะแนนการสอบ GAT/PAT, 9 วิชาสามัญ, O-NET และสำหรับบางสาขาต้องใช้คะแนนสอบความถนัดเฉพาะทางด้วย ทั้งหมดเป็นองค์ประกอบของเกณฑ์การสอบคัดเลือก ซึ่งมีการคัดเลือก 5 รอบ ได้แก่ รอบที่ 1 ยื่น Portfolio เป็นการพิจารณาความสามารถพิเศษ รอบที่ 2 รับตรงโควตา เป็นการพิจารณาในเขตพื้นที่ในการยื่นคะแนนสอบ GAT/PAT และ 9 วิชาสามัญ รอบที่ 3 รับตรงร่วมกัน เป็นการจัดสอบที่ใช้เกณฑ์ของมหาวิทยาลัย รอบที่ 4 Admission รอบที่ 5 สอบตรงอิสระ และในปี พ.ศ. 2564 ได้ลดการสอบคัดเลือกเหลือ 4 รอบ ได้แก่ รอบที่ 1 ยื่น Portfolio รอบที่ 2 รับตรงโควตา รอบที่ 3 รับตรงร่วมกัน (Admission) และรอบที่ 4 สอบตรงอิสระ (Admission Premium, 2564)

ทั้งนี้ผู้บริหารของโรงเรียนหลายแห่งให้ความสำคัญต่อการจัดการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ ภายใต้ข้อกำหนดของกระทรวงศึกษาธิการในการส่งเสริมด้านคณิตศาสตร์ ด้านวิทยาศาสตร์ และด้านภาษาอังกฤษ โดยมุ่งพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้เรียนให้เหมาะสมตามวัย ศักยภาพ และลดระยะเวลาในการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจากปกติใช้เวลาเรียน 3 ปี เป็น 2 ปี ทำให้ผู้เรียนสามารถเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาได้เร็วขึ้น และลดค่าใช้จ่ายของผู้ปกครอง ด้วยระยะเวลาการเรียนที่สั้นและเนื้อหาที่เข้มข้นอาจส่งผลให้ผู้เรียนบางคนเกิดความเครียด แต่มีงานวิจัยของ อาพร บัวสมบุรณ์ (2538) พบว่า ผู้เรียนที่สามารถปรับตัวและควบคุมอารมณ์ของตนได้ดีจะสามารถจัดการกับความเครียดและแรงกดดันในระหว่างการเรียนรู้ได้ ผู้วิจัยพบว่า มีผู้เรียนที่สำเร็จการศึกษาในโครงการพัฒนาผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษจำนวนหลายรุ่น หลายหลายสถาบันการศึกษา แต่ยังคงขาดการศึกษาติดตามผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนภายหลังที่สำเร็จการศึกษาจากโครงการเหล่านี้ ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาติดตามผลการเรียนของผู้เรียนเมื่อสำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และผลการเรียนเมื่อได้ไปศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา เพื่อเป็นแนวทางการทำงานแนะแนวการศึกษา การเรียนต่อในระดับอุดมศึกษา และศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษ เพื่อเป็นข้อมูลในการประเมินคุณภาพ พัฒนา ปรับปรุงด้านโครงสร้างหลักสูตรให้เหมาะสมกับช่วงวัย และศักยภาพผู้เรียนที่มีการพัฒนาในปัจจุบัน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. ศึกษาติดตามผลการเรียนหลังจากการเข้าร่วมโครงการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษ ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และระดับอุดมศึกษา
2. ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่เกี่ยวข้องต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับอุดมศึกษาของผู้เรียนที่เข้าร่วมโครงการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษ

สมมติฐานการวิจัย

จากการสังเกตและประสบการณ์ทำงานอยู่กับนักเรียนที่ได้เข้าร่วมโครงการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษมานานทำให้ได้สมมติฐานดังนี้

1. ผู้เรียนที่เคยเข้าร่วมโครงการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับอุดมศึกษาอยู่ในเกณฑ์ที่สูง ($GPAX \geq 3.00$)
2. ปัจจัยด้านผู้เรียนและด้านครอบครัวมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา เป็นผู้เรียนจำนวน 177 คน ของโรงเรียนเอกชนชายล้วนแห่งหนึ่งในเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ที่เคยเข้าร่วมโครงการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และสำเร็จการศึกษาระหว่างปีการศึกษา 2557-2561

กลุ่มเป้าหมาย เป็นผู้เรียนจำนวน 25 คน จากกลุ่มประชากรข้างต้น งานวิจัยนี้ใช้เกณฑ์การคัดเลือก ได้แก่ 1) เป็นผู้เรียนที่สำเร็จการศึกษาจากโครงการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษ 2) มีความสมัครใจเข้าร่วมโครงการวิจัย ทั้งนี้ผู้เรียนจำนวน 25 คน ได้มาจากกลุ่มประชากรข้างต้นจำนวน 177 คน ที่เข้าร่วมโครงการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษ และมีข้อมูลที่สามารถติดต่อได้ครบถ้วนจำนวน 90 คน ผู้วิจัยได้ส่งแบบประเมินทั้งหมด พบว่า มีผู้ที่สนใจในการตอบแบบประเมินกลับมา 25 คน

เครื่องมือสำหรับเก็บข้อมูล เป็นแบบประเมินปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 1 ชุด ซึ่งผู้วิจัยปรับปรุงและพัฒนามาจากเครื่องมือวิจัยของ นันทวุฒิ ทองอ่อน และมณญ์ แก้วจินดา (2561) แบบประเมินนี้ได้รับการตรวจสอบและข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน ประกอบด้วยข้อคำถาม 58 ข้อ แบ่งเป็น 4 ตอน ได้แก่ 1) ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบ 2) คำถามประเมินปัจจัยด้านผู้เรียน 3) คำถามประเมินปัจจัยด้านครอบครัว 4) คำถามประเมินปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน โดยเครื่องมือสำหรับ

เก็บข้อมูลเชิงคุณภาพอยู่ในตอนที่ 1 และข้อมูลเชิงปริมาณอยู่ในตอนที่ 1 (คำถามบางส่วน) ตอนที่ 2 ตอนที่ 3 และตอนที่ 4 การตอบแบบประเมินเป็นการให้ผู้ตอบเลือกตอบแบบ Likert Scale 4 ระดับ และตอบแสดงความคิดเห็น ทั้งนี้ค่าความเชื่อมั่น Cronbach's Alpha ทั้งฉบับเท่ากับ 0.88

การเก็บรวบรวมข้อมูล ทำการสืบค้นข้อมูลจากโรงเรียน มีนักเรียนที่ศึกษาในโครงการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษและสำเร็จการศึกษาตั้งแต่ปีการศึกษา 2557 - 2561 พบว่ามีข้อมูลในระบบที่ครบถ้วนเพื่อส่งแบบประเมินจำนวน 90 คน และดำเนินการติดต่อเพื่อเก็บข้อมูลกับผู้ที่สมัครใจในการตอบแบบประเมิน มีจำนวน 25 คน ผู้วิจัยเก็บรวบรวมและตรวจสอบความเรียบร้อยของแบบประเมิน บันทึกและนำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์ด้วยเครื่องมือทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งเป็น 2 ส่วน คือ 1) การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ประกอบด้วย สถิติพรรณนาข้อมูลพื้นฐานของผู้เข้าร่วมวิจัย ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติอนุมานสำหรับตรวจสอบสมมติฐาน โดยการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่เกี่ยวข้องด้วย Spearman Rank Correlation การแปลความหมายใช้กับข้อคำถาม 2 ลักษณะ 1) ระดับความรู้สึก คະแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.00 - 1.75 หมายถึง ไม่เห็นด้วย คະแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.76 - 2.50 หมายถึง เห็นด้วย คະแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.51 - 3.25 หมายถึง เห็นด้วยมาก และ คະแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.26 - 4.00 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด 2) ระดับพฤติกรรม คະแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.00 - 1.75 หมายถึง ไม่เคยเลย คະแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.76 - 2.50 หมายถึง นาน ๆ ครั้ง คະแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.51 - 3.25 หมายถึง บ่อยครั้ง และคະแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.26 - 4.00 หมายถึง เป็นประจำ (นันทวี ทองอ่อน

และมฤษฎี แก้วจินดา, 2561) และ 2) การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพจากความคิดเห็นของผู้เรียนต่อโครงการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษ

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ผู้เรียน 25 คน ปัจจุบันมีอายุเฉลี่ย 21 ปี 3 เดือน (S.D. = 1 ปี 4 เดือน) ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลติดตามผลการเรียนหลังจากการเข้าร่วมโครงการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษ ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และระดับอุดมศึกษา พบว่า เกณฑ์เฉลี่ยคะแนนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของผู้เรียนกลุ่มนี้มีค่าเฉลี่ยที่ 3.52 (Max = 4, Min = 2.98, S.D. = 0.31) และเกณฑ์เฉลี่ยคะแนนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของผู้เรียนกลุ่มนี้มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.25 (Max = 3.98, Min = 2.4, S.D. = 0.33) ส่วนใหญ่มีการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาในด้านสุขภาพและการแพทย์ ด้านวิศวกรรมศาสตร์ และยังพบว่ามีการเปลี่ยนสาขาการเรียนระหว่างการศึกษ จำนวน 4 คน

การประเมินปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนจากประสบการณ์การเข้าร่วมโครงการฯ เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัย 3 ด้านต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลการวิเคราะห์พบว่า ปัจจัยด้านผู้เรียนมีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับปานกลางต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($\bar{X} = 2.82$, S.D. = 0.50, $r = .60$, $p = 0.001$) แต่ไม่พบความสัมพันธ์ทางสถิติระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับปัจจัยด้านครอบครัว ($\bar{X} = 3.35$, S.D. = 0.46, $r = .30$, $p = 0.140$) และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน ($\bar{X} = 2.67$, S.D. = 0.51, $r = .24$, $p = 0.253$) ดังปรากฏผลตามตารางที่ 1

ตารางที่ 1 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของปัจจัยที่เกี่ยวข้องต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับอุดมศึกษา

(n = 25)

ปัจจัย	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน			
	$\bar{X}$	S.D.	r	p
ด้านผู้เรียน	2.82	0.50	.60*	0.001
ด้านครอบครัว	3.35	0.46	.30	0.140
ด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน	2.67	0.51	.24	0.253

* $p \leq .05$

เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลตัวแปรย่อยด้านผู้เรียน พบว่า ปัจจัยย่อยด้านผู้เรียนที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ 1) การเรียนพิเศษ ($\bar{X} = 2.93$, S.D. = 0.93)

2) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ($\bar{X} = 2.90$, S.D. = 0.76) 3) นิสัยในการเรียน ($\bar{X} = 2.88$, S.D. = 0.50) และ 4) เจตคติต่อการเรียน ($\bar{X} = 2.56$, S.D. = 0.55) ดังปรากฏตามตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน จำแนกตามปัจจัยย่อยด้านผู้เรียน

(n = 25)

ปัจจัยด้านผู้เรียน	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
การเรียนรู้พิเศษ	2.93	0.93	เห็นด้วยมาก
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	2.90	0.76	เห็นด้วยมาก
นิสัยในการเรียน	2.88	0.50	บ่อยครั้ง
เจตคติต่อการเรียน	2.56	0.55	เห็นด้วยมาก

เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลตัวแปรย่อยด้านครอบครัว พบว่า ปัจจัยย่อยด้านครอบครัวที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ 1) การอบรมเลี้ยงดู ($\bar{X} = 3.55$, S.D. = 0.52) 2) สัมพันธภาพในครอบครัว ($\bar{X} = 3.32$, S.D. = 0.71) และ 3) ความคาดหวังของครอบครัว ($\bar{X} = 3.22$, S.D. = 0.51) ดังปรากฏตามตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน จำแนกตามปัจจัยย่อยด้านครอบครัว

(n = 25)

ปัจจัยด้านครอบครัว	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
การอบรมเลี้ยงดู	3.55	0.52	เป็นประจำ
สัมพันธภาพในครอบครัว	3.32	0.71	เห็นด้วยมากที่สุด
ความคาดหวังของครอบครัว	3.22	0.51	เห็นด้วยมาก

เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลตัวแปรย่อยด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน พบว่า ปัจจัยย่อยด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียนที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ 1) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ($\bar{X} = 3.24$, S.D. = 0.86) 2) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู ($\bar{X} = 2.84$, S.D. = 0.74) 3) พฤติกรรมการสอนของครู ($\bar{X} = 2.78$, S.D. = 0.45) 4) หลักสูตรการสอน ($\bar{X} = 2.50$, S.D. = 0.62) 5) ทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน ($\bar{X} = 2.38$, S.D. = 0.69) และ 6) ผู้บริหารโรงเรียน ($\bar{X} = 1.98$, S.D. = 0.67) ดังปรากฏตามตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน จำแนกตามปัจจัยย่อยด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน

(n = 25)

ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน	3.24	0.86	เห็นด้วยมาก
สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู	2.84	0.74	เห็นด้วยมาก
พฤติกรรมการสอนของครู	2.78	0.45	บ่อยครั้ง
หลักสูตรการสอน	2.50	0.62	เห็นด้วย
ทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน	2.38	0.69	เห็นด้วย
ผู้บริหารโรงเรียน	1.98	0.67	เห็นด้วย

การวิเคราะห์ความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมโครงการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษ

ผู้เรียนส่วนใหญ่แสดงความเห็นด้วยต่อโครงการฯ ในเรื่องการเสริมสร้างความรู้ให้ผู้เรียนโดยใช้บุคลากรภายในและผู้เชี่ยวชาญ

จากภายนอกโรงเรียน เพื่อให้ผู้เรียนสำเร็จการศึกษาอย่างมีคุณภาพ และยังเห็นว่าโครงการนี้ยังมีผลกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นในการพัฒนาตนเองและหาความรู้เพิ่มเติมเพื่อช่วยให้ผู้เรียนมีความพร้อมในการเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้นด้วย นอกจากนี้ยังมี

ความคิดเห็นว่าการเรียนในโครงการฯ เป็นการช่วยลดเวลาและภาระค่าใช้จ่ายของผู้ปกครองในระหว่างการศึกษาช่วงมัธยมศึกษาอีกด้วย เมื่อเทียบกับการเรียนในหลักสูตรปกติที่ใช้เวลาในการศึกษา 3 ปี

ผู้เรียนจำนวนหนึ่งไม่เห็นด้วยต่อโครงการฯ แม้ว่าจะมีการคัดเลือกนักเรียนเข้าร่วมโครงการฯ โดยพิจารณาจากผลการเรียน แต่ด้วยการเรียนในระยะเวลาที่จำกัด คือ ใช้เวลา 2 ปี เพื่อให้ผู้สอนและผู้เรียนสามารถดำเนินการเรียนการสอนเนื้อหาที่ถูกออกแบบไว้ในหลักสูตรปกติซึ่งใช้เวลา 3 ปีการศึกษา ทำให้การเรียนในโครงการฯ มีความเข้มข้นและอัดแน่นของเนื้อหาในการเรียน และต้องเรียนต่อเนื่องตลอดระยะเวลาโดยมีการหยุดพักระหว่างภาคเรียนที่สั้นมากคือเพียง 1 สัปดาห์ ดังนั้นนักเรียนที่ไม่พร้อมกับการเรียนในโครงการฯ อาจส่งผลให้เกิดความกดดัน ความเครียด และความท้อถอย และอาจทำให้ไม่ประสบความสำเร็จกับการเรียนในโครงการฯ

สรุปและอภิปรายผล

ผู้เรียนที่เข้าร่วมโครงการมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.52 (S.D. = 0.31) ซึ่งอยู่ในระดับดีมาก ทั้งนี้มาจากการเลือกเรียนตามความสนใจความสามารถ และความถนัดในวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และภาษาอังกฤษที่สามารถเรียนรู้และปรับตัวจนมีผลการเรียนในระดับที่ดีมาก ผู้เรียนที่เข้าร่วมโครงการนี้ ต้องมีเกรดเฉลี่ยระดับมัธยมศึกษาตอนต้น 5 ภาคเรียนไม่ต่ำกว่า 3.25 และมีคุณสมบัติผ่านเกณฑ์การสอบคัดเลือกของโรงเรียน ผู้เรียนหลังสำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ได้สอบเข้าศึกษาต่อคัดเลือกทั้งมหาวิทยาลัยของรัฐและเอกชน โดยส่วนใหญ่เข้าศึกษาทางด้านสุขภาพและการแพทย์ ร้อยละ 48 รองลงมาเป็นด้านวิศวกรรมศาสตร์ร้อยละ 32 เหตุผลในการเลือกศึกษาจากความสนใจและมองเห็นความมั่นคงในการประกอบอาชีพ สอดคล้องกับงานของดาวรุ่ง ชะระอำ แสงสุข พิทยานุกุล และมะลิวรรณ ทองอ่อน (2561) งานวิจัยนี้พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสะสมระดับอุดมศึกษาของผู้เรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.25 (S.D. = 0.33) ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่สูง การเข้าศึกษาต่อส่วนใหญ่เป็นสาขาที่เน้นความรู้ในวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และภาษาอังกฤษ ผู้เรียนได้ใช้ความรู้ในระดับมัธยมศึกษาที่เรียนมาเป็นพื้นฐานในการศึกษาระดับอุดมศึกษา แต่มีผู้เรียนที่เปลี่ยนสาขาการเรียนในระหว่างการศึกษา 4 คน คิดเป็นร้อยละ 16 ซึ่งเหตุผลของการเปลี่ยนสาขา คือ ไม่ชอบและไม่ถนัดในสาขาที่เรียน ผู้เรียนส่วนใหญ่สามารถจบการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาและเรียนต่อสาขาที่ตนเองสนใจ รวมทั้งยังมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับอุดมศึกษาอยู่ในเกณฑ์ที่สูง แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนส่วนใหญ่สามารถเรียนในสิ่งที่ตนเองสนใจและมีแนวโน้มที่จะประสบความสำเร็จและสามารถปรับตัวศึกษาเรียนรู้ในระดับอุดมศึกษาได้ดี

ปัจจัยด้านผู้เรียนมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพียงด้านเดียว ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ รายละเอียดตามปัจจัยทั้ง 3 ด้านดังนี้

ปัจจัยด้านผู้เรียนส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน (ค่าเฉลี่ย 2.82 S.D. = 0.50) ผู้เรียนแสดงความเห็นด้วยกับด้านย่อย จากมากไปน้อยได้แก่ ด้านการเรียนพิเศษ ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ด้านนิสัยการเรียน และด้านเจตคติต่อการเรียน พบว่า ผู้เรียนให้ความสำคัญกับการเรียนด้วยการหาความรู้เพิ่มเติมจากการเรียนพิเศษทั้งภายในโรงเรียนช่วงเวลาหลังเลิกเรียนและวันเสาร์ และภายนอกโรงเรียนจากสถาบันต่าง ๆ ที่มีชื่อเสียงตามคำแนะนำของกลุ่มเพื่อน ผู้เรียนสามารถเลือกเรียนในวิชาที่สนใจและเพิ่มความรู้อ้างอิงวิชาที่เป็นจุดอ่อน มีความตั้งใจมุ่งมั่นหาความรู้เพื่อใช้สอบเข้าเรียนต่อในสาขาอาชีพที่ตนสนใจ สอดคล้องกับงานของกนกวรรณ รุ่งตาล (2558) ที่ว่าการเรียนการสอนพิเศษเป็นส่วนหนึ่งของระบบการศึกษาไทยที่ทำให้ผู้เรียนมั่นใจในการสอบ และช่วยให้เข้าใจเนื้อหาที่เรียนเพิ่มขึ้น จึงทำให้เห็นว่าปัจจัยด้านผู้เรียนมีความสัมพันธ์ในทิศทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ปัจจัยด้านครอบครัวส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน (ค่าเฉลี่ย 3.35 S.D. = 0.46) ผู้เรียนแสดงความเห็นด้วยกับด้านย่อย จากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านการอบรมเลี้ยงดู ด้านสัมพันธภาพในครอบครัว และด้านความคาดหวังของครอบครัว พบว่า ผู้เรียนแสดงความเห็นว่าประเด็นต่าง ๆ ต่อไปนี้ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้แก่ ครอบครัวมีการอบรมเลี้ยงดูเรื่องการเรียนในการส่งเสริมผู้เรียนให้คิดตัดสินใจด้วยตัวเอง มีการให้คำแนะนำเรื่องการเรียน มีความเข้าใจยอมรับฟังเหตุผลซึ่งกันและกัน มีเวลาทำกิจกรรมร่วมกัน มีความคาดหวังในเรื่องของการเรียนให้ได้ผลการเรียนที่ดี และมีความต้องการให้ประกอบอาชีพที่ครอบครัวคาดหวัง ปัจจัยด้านครอบครัวจึงเป็นส่วนช่วยในการเลี้ยงดูให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดี สอดคล้องกับงานวิจัยของ ดุลยา จิตตะยโสธร (2552) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการเลี้ยงดูบุตรหลานของผู้ปกครองที่เป็นปัจจัยสำคัญในการช่วยเหลือหลอมให้เด็กและเยาวชนเติบโตเป็นประชากรที่มีคุณภาพ แต่ผลการวิเคราะห์ทางสถิติพบว่า ปัจจัยด้านครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียนส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน (ค่าเฉลี่ย 2.67 S.D. = 0.51) ผู้เรียนแสดงความเห็นด้วยกับด้านย่อย จากมากไปน้อยได้แก่ ด้านสัมพันธภาพระหว่างตนเองกับเพื่อน ด้านสัมพันธภาพระหว่างตนเองกับครู ด้านพฤติกรรมการสอนของครู ด้านหลักสูตรและการสอน ด้านทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน และด้านผู้บริหารโรงเรียน ตามลำดับ พบว่า 3 ด้านแรกมีส่วนสำคัญ ผู้เรียนมีการแสดงความเห็นระดับมากต่อ

การเรียนรู้ และเป็นบุคคลที่ใกล้ชิดมากที่สุดเมื่ออยู่ที่โรงเรียน เพื่อน
จะมีส่วนช่วยในการเรียน แลกเปลี่ยนความรู้ และยังเป็นแรงกระตุ้น
ให้เกิดการแข่งขันในการเรียน สอดคล้องกับงานของ ชลชาติ
สร้อยทอง (2562) ซึ่งพบว่าความสัมพันธ์ภาพระหว่างนักเรียนกับ
เพื่อน และสัมพันธ์ภาพระหว่างนักเรียนกับครู มีส่วนในการส่งเสริม
ให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น ทั้งนี้ผู้เรียนที่เข้าร่วมโครงการฯ
มีความเห็นว่าครูมีหน้าที่ถ่ายทอดความรู้ การมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีด้วย
ความรักความจริงใจ มีความเป็นกันเอง สร้างบรรยากาศในการเรียน
ให้น่าสนใจ มีเทคนิคและวิธีการสอนให้เข้าใจง่าย ครูผู้สอนที่มี
ความรู้ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านจากภายนอกมาสอนเพื่อกระตุ้น
ศักยภาพของผู้เรียนที่มีความสามารถในหลักสูตรที่มีความเข้มข้น
และ 3 ด้านสุดท้าย ผู้เรียนมีการแสดงความเห็นระดับบ่อยครั้ง
ต่อการเรียน โรงเรียนใช้สื่อและเทคโนโลยีที่มีความทันสมัย
ในการส่งเสริมการเรียนรู้ และด้านผู้บริหารโรงเรียนมีความผลต่อ
การเรียนค่อนข้างน้อยเนื่องจากผู้บริหารไม่ได้ลงมาทำงานโดยตรง
กับนักเรียน ผู้เรียนแสดงความเห็นในด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน
มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับน้อย

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านต่าง ๆ กับ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนกลุ่มนี้ส่วนใหญ่เกิดจากปัจจัย
ด้านผู้เรียน คือ ผู้เรียนใช้ความสามารถด้านผู้เรียนในการศึกษา
จนประสบความสำเร็จ และสามารถดึงศักยภาพในตัวเองออกมา
ให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับสูงด้วย

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำไปใช้

1. ใช้เป็นแนวทางให้ผู้ดูแลโครงการส่งเสริมและพัฒนา
ผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษ ได้นำไปพัฒนาดูแลช่วยเหลือผู้เรียน
ในด้านการพัฒนาผู้เรียนอย่างไรให้ดีและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
2. ใช้เป็นทางเลือกในการตัดสินใจเรียนโครงการส่งเสริม
และพัฒนาผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษ

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการศึกษาปัญหาและอุปสรรค ที่เกิดขึ้นกับ
นักเรียนที่เรียนในโครงการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนฯ เช่น
ความกดดัน ความเครียด เป็นต้น
2. ควรศึกษาข้อมูลในส่วนของผู้สอนหรือครูประจำชั้น
และผู้ปกครองในด้านปัจจัยต่าง ๆ เพื่อเป็นข้อมูลประกอบเพิ่มเติม

เอกสารอ้างอิง

กนกวรรณ รุ่งตาล. (2558). การสอนพิเศษ: ความจำเป็นที่ถูก
สร้างขึ้นจากโครงสร้างการศึกษา. วารสารสังคมวิทยา
มานุษยวิทยา. 34(1): 133-151.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้น
พื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์
ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.

กิริติ คุวานนท์. (2560). **การจัดการเรียนรู้วิถีผู้เรียนเป็นสำคัญ**.
ปทุมธานี: บริษัทหนังสือพิมพ์ จำกัด.

ชลชาติ สร้อยทอง. (2562). ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทาง
การเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนปทุม
คงคา. **การประชุมวิชาการระดับชาติและนานาชาติ
มหาวิทยาลัยศรีปทุม ครั้งที่ 14**, 19 ธันวาคม 2562.

ดาวรุ่ง ชะระอำ, แสงสุข พิทยานุกุล และ มะลิวรรณ ทองอ่อน.
(2561). เหตุผลและความสนใจในการเลือกอาชีพและ
ศึกษาต่อของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัด
พระนครศรีอยุธยาและจังหวัดใกล้เคียง. ใน **การประชุม
มหาดไทยวิชาการระดับชาติและนานาชาติ**. ครั้งที่ 9,
หน้า 205-216.

ดุลยา จิตตะยโสธร. (2552). รูปแบบการอบรมเลี้ยงดู แนวคิด
ของ Diana Baumrind. **วารสารวิชาการมหาวิทยาลัย
หอการค้าไทย**. 29(4): 173-187.

นันท์ ท้องอ่อน และ มฤษฎ์ แก้วจินดา. (2561). ปัจจัยที่มี
อิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับชั้น
มัธยมศึกษาตอนต้น. **วารสารวิชาการมหาวิทยาลัย
ราชภัฏศรีสะเกษ**. 12(2): 129-138.

วัชร ทรัพย์มี. (2523). **การแนะแนวอาชีพ**. กรุงเทพมหานคร:
ภาควิชาจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ปราณี กองจินดา. (2549). **การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทาง
การเรียนคณิตศาสตร์และทักษะการคิดเลขในใจของ
นักเรียนที่ได้รับการสอนตามรูปแบบซิปปาโดยใช้แบบ
ฝึกหัดที่เน้นทักษะการคิดเลขในใจกับนักเรียนที่ได้รับการ
สอนโดยใช้คู่มือครู**. คุรุศาสตร์มหาบัณฑิต หลักสูตร
และการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.

สงวน สุทธิเลิศอรุณ. (2529). **ทฤษฎีและปฏิบัติการทางจิตวิทยา**.
กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์อักษรบัณฑิต.

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. (2546). **ประมวลสาระชุดวิชา
การพัฒนาเครื่องมือสำหรับการประเมินการศึกษา**.
กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2561). **สถิติการศึกษาของ
ประเทศไทย ปีการศึกษา 2559-2560**. กรุงเทพมหานคร:
บริษัทพริกหวานกราฟฟิค จำกัด.

สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2560). **การศึกษาแนวโน้มความต้องการ
แรงงานของตลาดแรงงานในประเทศไทย ช่วงปี
2560-2564**. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานสถิติพยากรณ์
สำนักงานสถิติแห่งชาติ.

อาทร บัวสมบุญ. (2538). การศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างความคาดหวังในชีวิต ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับความเครียดของนักเรียนในโครงการส่งเสริมและพัฒนานักเรียนที่มีความสามารถพิเศษทางการเรียน (สพพ.) โรงเรียนเซนต์คาเบรียล กรุงเทพมหานคร. การศึกษามหาบัณฑิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

Admission Premium. **สรุปการรับสมัคร TCAS64.** (Online). เข้าถึงได้จาก : <https://www.admissionpremium.com/content/5718>. 2564.

McClelland, D.C. (1987). **Human Motivation.** New York: Cambridge University Press.

OECD. (2013). **PISA 2012 Results: What Makes Schools Successful?.** Paris: OECD publications.